

Hvorledes kan man kalde det Modification? Mindst kan man kalde det saaledes, troer jeg, naar man, som den høitærede Indenrigsminister, erkjender, at just det Særegne, just det, at Fattiglovgivningen og Fattigunderstøttelsen er, som den er, er det, der er Muren imod det Socialistiske, naar man erkjender, at hele vor Fattiglovgivning vilde, dersom man tog alt dette bort, ligesom være socialistisk, og det troer jeg skal falde vanffeligt at imødegåe. Men det er meget let at see, at Fattiglovgivningen, naar den bestaaer med alt sit Charakteristiske, ikke har noget socialistisk Præg.

Solberg: Jeg skal ikke undlade at optage den Handske, som det ærede Medlem, der sidst talte, har tilfåst os, som agte at stemme for dette Lovforslag. Det ærede Medlem har talt om en Ret, som visse Personer, der være trængende, fik ved dette Lovforslag; han har modificeret dette noget, hvoraf det rigtignok sees, at denne Ret ikke har synderligt at betyde, men han vedblev dog bestandigt at tale, som om disse trængende Personer ved Lovforslaget havde faaet en Ret til at kræve Penge eller Penges Værd af deres Medborgere. Naar man nu gjennemlæser Lovforslaget, vil man see, at det er Communalbestyrelserne og Amtsraadene, der faaer en Ret, men at de trængende Personer, som omhandles i Lovforslaget, aldeles ingen Ret faaer, som de ikke havde forveien. Naar de derimod henvende sig til Communalbestyrelserne og forlange Fattigbidrag, have de en meget stor Ret og derfor er vor Fattiglovgivning langt mere socialistisk end dette Lovforslag. Det ærede Medlem har spurgit, hvad Gavn denne Lov er til. Jeg skal tillade mig at besvare dette Spørgsmaal. Det har i alle fornøftige Communalbestyrelser altid været en Grundsætning, som man har holdt paa og anseet for rigtig, at komme de arbejdssomme Mennesker tilhjælp itide, inden de sank saa dybt, at de maatte tage imod Fattighjælp. Man har hjulpet dem paa mange Maader og til mange Tider. Faldt Sygdom paa en saadan Arbeidsmand, da kom man ham tilhjælp ved at skaffe ham Lægehjælp eller paa andre Maader; man har saaledes ogsaa i dyre Marin-

ger frivillig sammenskudt Korn og solgt det til billige Priser. Man spørger nu: hvad Gavn gjør da denne Lov? Jeg skal besvare det. Det har vist sig, at imedens denne Frivillighed fandt Anslag hos mange Beboere i Communerne, var der Enkelte, paa visse Steder netop de Allerrigeste, som undslog sig for at yde en saadan Hjælp. Denne Lov gjør nu den Gavn, at den tvinger dem, som ikke ere villige, tvinger dem, som frivilligt burde komme Arbejdsfolkene tilhjælp. Endvidere ligger ogsaa den Betragtning nær hos mange Beboere af Communerne, at man bør skaffe Arbejdsfolkene Korn til billige Priser for at holde Arbejdslønnen nogenlunde eensformig, for at, naar Kornpriserne atter falde, det saa kan blive omtrent, som det har været hidtil. Naar det ærede Medlem endvidere har sigtet hen til det Lovforslag, angaaende Amtsraadene og Sogneforstanderskabernes Sammensætning, som foreligger paa et andet Sted, og har meent, at den nye Sammensætning, som ifølge det vil skee, var faretruende, hvis dette Lovforslag vedtoges, maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Lov skal ikke gjælde længere end til 30te November dette Aar og at derimod den Lov, som det ærede Medlem har sigtet til, først vil træde i Kraft til næste Nytaar, og at det endda er et meget stort Spørgsmaal, om den nogenstunde træder i Kraft. Dersom jeg nu var i det ærede Medlems Sted og havde noget Besentligt imod hiin Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsraadene Sammensætning, vilde jeg være meget glad ved det foreliggende Lovforslag; thi jeg havde da en meget god Grund til at stemme imod en Lov, som jeg maatte have mere imod end denne, og jeg kan derfor i Grunden ikke see, hvorledes det ærede Medlem kan komme til at tage Hensyn til den Lov, som endnu ikke eksisterer, og som i alle Tilfælde ikke kan være faretruende derved, at denne Lov kommer ud, fordi den, som sagt, ikke gjælder længere end til 30. Nov.

Indenrigsministeren: Jeg skjønner dog ikke, rettere, end at det under mit første Foredrag er ganske tydeligt udtalt af mig, at efter § 1 skal Vedkommende, der gives denne Understøttelse, være bragt saa vidt, at han,